

Full diocesà

16 d'abril del 2023

p5 —S'inicien unes vetllades filosòfiques sobre la mort i el més enllà

p5 —Es presenta el llibre del Dr. Masnou sobre la vida canonical al bisbat

Més de 100 joves al viacrucis de Setmana Santa

Un any més, el Dilluns Sant, la Delegació de Joves del bisbat de Vic va celebrar el viacrucis com una activitat pròpia de la Setmana Santa.

Més d'un centenar de joves, vinguts d'arreu del bisbat, pogueren participar en aquesta activitat, que comptà amb la presència d'un objecte molt significatiu, la creu profanada de Teleskuf (Iraq), que ha estat uns quants dies a Manresa per iniciativa d'Ajuda a l'Església Necessitada.

Després dels jocs de presentació, els joves van seguir les catorze estacions del camí de la Creu, recorrent el viacrucis de Montserrat que surt de la plaça Abat Oliba i acaba a la capella de la Soledat, amb les diferents escultures repre-

sentatives. Per grups anaven agafant la creu i llegint diferents reflexions, alternant-les amb cants.

Després de la Salve al monestir, dinar i temps lliure. A l'hora de la gresca, a la mateixa plaça del Monestir, es va presentar de nou l'activitat de la Jornada Mundial de la Joventut de Lisboa per a aquest estiu.

A l'interior de la basílica es va fer una celebració penitencial, dirigida per Mn. Lluís Vidal amb l'ajuda dels seminaristes. Els qui ho van desitjar pogueren rebre l'absolució individual.

La salutació de rigor a la Moreneta va posar fi a una gran jornada en què el temps i l'ambient hi van acompanyar.

«Perquè m'has vist has cregut? Feliços els qui creuran sense haver vist»

Diumenge II de Pasqua / Cicle A

Lectura dels Fets dels Apòstols

Els germans eren constants a assistir a l'ensenyament dels apòstols, a posar en comú els seus béns i a reunir-se per partir el pa i per a la pregària. Tothom sentia un gran respecte, i els apòstols feien molts prodigis i miracles.

Tots els creients vivien units i tenien en comú tots els seus béns; venien les seves propietats i les altres coses que posseïen per distribuir entre tots el diner, segons les necessitats de cadascú.

Cada dia assistien unànimement al culte del temple. Després, a casa, partien el pa i prenien junts el seu aliment amb senzillesa i alegria, cantant les lloances de Déu. Tot el poble els apreciava. Cada dia el Senyor afegia nova gent a la comunitat perquè fossin salvats.

(2,42-47)

Salm responsorial

Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, perdura eternament el seu amor.

[117]

Lectura de la primera carta de sant Pere

Beneït sigui Déu, Pare de nostre Senyor Jesucrist. Pel gran amor que ens té, ens fa néixer de nou i ens ha donat una esperança viva, gràcies a la resurrecció de Jesucrist d'entre els morts. L'esperança que us dona és una heretat que res no pot destruir ni deteriorar ni marcir, reservada dalt al cel per a vosaltres; creients com sou, el poder de Déu us guarda fins que obtingueu la salvació que ell té preparada perquè es reveli a la fi dels temps. Això us ha de donar una gran alegria, ni que ara, si convinguéssiu, us haguessin d'entristir per poc temps diverses proves. Si l'or, que al capdavant perdrà tot valor, ara és provat al foc, la vostra fe, més preciosa que l'or, també ha de ser provada perquè resulti mereixedora d'elogi, d'honor i de glòria el dia que Jesucrist es revelarà. Vosaltres, sense haver-lo vist, l'estimeu, i des d'ara, perquè heu cregut en ell, sense haver-lo vist, esteu plens d'una alegria tan gran i gloriosa que no hi ha paraules per expressar-la, ja que teniu segura, com a fruit de la vostra fe, la salvació de les vostres ànimes.

(1,3-9)

Lectura de l'evangelí segons sant Joan

El vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus. Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres.» Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres.» Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats els quedaran perdonats, però mentre no els perdonareu, quedaran sense perdó.»

Quan vingué Jesús, Tomàs, el Bessó, un dels dotze, no era allà amb els altres. Ells li digueren: «Hem vist el Senyor.» Ell els contestà: «Si no li veig a les mans la marca dels claus, si no li fico el dit dins la ferida dels claus, i la mà dins el costat, no m'ho creuré pas.» [...]

(20,19-31)

«Jesús va fer en presència dels deixebles molts altres miracles que no trobareu escrits en aquest llibre»

Deixeble dubitatiu

Carles Riera i Fonts, pvre.

Dintre el marc de comprensió de les coses d'aquest món i de l'altre hi ha sempre un racó per al dubte. Al cor de tot creient hi viu instal·lat un «qui sap?!». Cal estar preparats: en moments de crisi existencial, fins el més convençut pot experimentar alguna situació borrosa. El deixeble dubitatiu de l'evangeli d'avui, Tomàs el Bessó, és com un antídol actuant contra un excés de dogmatisme o de pietisme. Paradoxalment, un punt d'escepticisme ajuda a aprofundir en la fe veritable.

En els relats de les aparicions de Jesús, la comunitat està reunida i sorgeix tot d'una la dificultat de reconèixer el Ressuscitat. L'absent Tomàs vol veure —quan ja és amb els altres companys, vuit dies després— la marca dels claus i el costat foradat, i així poder esvair la seva desconfiança.

El diàleg de Jesús amb aquest «mestre de la sospita» *avant la lettre* ve després que Aquell ha preparat els deixebles per a la missió: «Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres.» Els quals no han pas de predicar-se a ells mateixos sinó predicar Jesucrist. No és una labor fàcil, car no hi ha cap acte humà que, d'una manera o d'una altra, no estigui condicionat per la naturalesa, i aquesta i la llibertat han de posar-se d'acord.

Quan Tomàs, veient que ha desconfiat de la paraula dels companys, exclama, davant Jesús: «Senyor meu i Déu meu!», reconeix la seva manca de fe. Jesús ressuscitat s'apareix als deixebles per demostrar-los que és real, que no és fruit de cap imaginació d'ells. Ell mateix és la font de la seva pau.

La imatge

És diumenge; Jesús ressuscitat es fa present en la reunió dels apòstols. Estan exultants: han vist el Senyor. Tomàs, absent i incrèdul: sinoveig..., sino fico... La setmana a sobre, sí que hi és. Jesús el convida a tocar les ferides de la crucifixió i a ficar la mà en la nafra del costat. L'apòstol, avui amb els altres, fa la professió de fe: «Senyor meu i Déu meu!» I escolta l'última benaurança: «Feliços els qui creuran sense haver vist.»

El dubte de sant Tomàs (s. X)

Agenda

Litúrgia de les hores: Setmana II

17 dilluns

—Sant Anicet, papa mr.
Ac 4,23-31/Salm 2/Jo 3,1-8

18 dimarts

—Sant Apol·loni, senador mr.
Ac 4,32-37/Salm 92/Jo 3,7b-15

19 dimecres

—Sant Lleó IX, papa
—Sts. Vicenç de Cotlliure i Sòcrates, mrs.
Ac 5,17-26/Salm 33/Jo 3,16-21

20 dijous

—Sts. Suplici i Servilià, mrs.
Ac 5,27-33/Salm 33/Jo 3,31-36

21 divendres

—Sant Anselm de Canterbury, bisbe
Ac 4,1-12/Salm 26/Jo 6,1-15

22 dissabte

—Sant Caius i Soter, papes mrs.
Ac 6,1-7/Salm 32/Jo 6,16-21

23 diumenge III de Pasqua / Cicle A

—Sant Jordi, mr. patró secundari de Catalunya
Onom. de Jordina i Georgina
Ac 2,14.22b-33/Salm 15/1Pe 1,17-21/Lc 24,13-35

Ambient d'alegria en la jornada diocesana de catequesi

Redacció

El dissabte 25 de març al Seminari de Vic va tenir lloc la Jornada Diocesana de Catequesi, organitzada per l'equip de la Delegació Diocesana de Catequesi i que va ser presidida pel bisbe Romà i Mn. Joan Antoni Castillo, delegat de Catequesi, amb l'assistència de sacerdots de la diòcesi i molts catequistes, en total un vuitantena de participants d'arreu i amb un bon ambient de trobament, alegria i participació.

La jornada es va iniciar amb un refrigeri i la pregària a la capella. Tot seguit, a la sala Torras i Bages, va tenir lloc la pre-

sentació i la primera ponència del matí, amb el tema «Com tractar la diversitat en la catequesi», a càrrec de Marta Martí, psicòloga escolar al centre educatiu Nen Déu de Barcelona, seguida d'un diàleg amb la ponent. La jornada del matí es va concloure amb un dinar.

La tarda va començar amb la ponència a càrrec de Mn. Joan Torra, degà de la Facultat de Teologia de Catalunya, sobre el tema «La iniciació cristiana avui» i seguida també d'un diàleg. La diada es va acabar amb la pregària de vespres a la capella.

Professió solemne d'una carmelita

«Per a mi viure és Crist»

Maria de la Creu Folqué Garcia es consagrarà per sempre, en el monestir de Santa Teresa de Vic.

La professió solemne i imposició del vel tindrà lloc el 23 d'abril a les cinc de la tarda i serà presidida pel bisbe Romà Casanova.

La comunitat demana que els acompanyin amb la pregària i si poden presencialment.

Dissabte comencen les vetllades filosòfiques sobre la mort i el més enllà

Al Temple Romà de Vic, amb Joan Ignasi Saranyana

Isidor de Sevilla, en les seves *Etimologies*, defineix la filosofia com una «*meditatio mortis*», és a dir, com un pensar reflexivament sobre la mort i els misteris del més enllà.

Un antic noble de Northúmbria —segons explica Beda el Venerable en la seva *Història eclesiàstica del poble dels anglesos*— comparà la vida humana amb el vol d'un ocell que, una nit d'hivern, travessa una estança escalfada per una llar de foc; l'ocell, que prové de l'exterior, on s'està desencaenant una tempesta de pluja i de neu, entra per una porta i, ràpidament, surt per l'altra. Mentre és a l'interior, no l'envesteix la tempesta; però, després d'haver recorregut aquest breu espai de bonança, torna a l'hivern d'on havia sortit i desapareix de la vista. La vida humana és com aquesta petita estança

a resguard de la tempesta; però ho és per poc temps.

Per aquest motiu —concloïa el noble del regne del rei Edwin—, és urgent meditar sobre el misteri d'on venim i el misteri cap on anem. Aquest és, precisament, l'objectiu de les vetllades filosòfiques d'enguany sobre «La mort i el més enllà», organitzades pel Patronat d'Estudis Osonencs, en col·laboració amb l'Institut Ramon Muntaner i l'Institut Superior de Ciències Religioses de Vic.

La primera conferència serà el pròxim dissabte 22 d'abril, a les 19h, al Temple Romà de Vic. El Dr. Josep-Ignasi Saranyana (Reial Acadèmia Europea de Doctors) parlarà de «Les cinc mansions d'ultratomba». Les xerrades continuaran als mesos de maig i juny (n'informarem oportunament).

Divendres, presentació de «La vida canonical al bisbat de Vic»

Divendres vinent, dia 21 d'abril, a les set de la tarda i a l'espai de l'Escrivania de la catedral de Vic, tindrà lloc la presentació del llibre *La vida canonical al bisbat de Vic*, escrit per Josep M. Masnou i Pradesaba, prevere de la diòcesi vigatana i professor d'història de l'Església a l'Institut Superior de Ciències Religioses de Vic (ISCRVic).

El llibre de Josep M. Masnou, editat per Sant Pacià Books, és un estudi exhaustiu de tots els canonges de la catedral de Vic documentats des de l'any 886, moment de la restauració del bisbat, fins a l'any 1230, al final de l'episcopat de Guillem de Taveret. L'estudi dels testaments i altra documentació, editada al final del volum, ha permès establir l'evolució de la vida dels canonges al llarg d'aquest període i especialment els canvis que es van produir en el funcionament de la catedral amb l'aplicació de la reforma gregoriana a finals del segle XI. L'acte comptarà amb les intervencions de Joan Torra i Bitlloch, degà de la Facultat de Teologia de Catalunya (Ateneu Universitari Sant Pacià – AUSP) i professor de l'ISCRVic; Ramon Ordeig i Mata (Arxiu i Biblioteca Episcopal de Vic); Martí Aurell i Cardona, del Centre d'Études Supérieures de Civilisation Médiévale de la Universitat de Poitiers (França), com també de l'autor de l'obra. Coorganitzen l'acte l'ISCRVic, l'AUSP i el Capítol Catedral de Vic.

Les paraules de Francesc sobre la sequera arriben a les Nacions Unides

«Vostè té nòmina?»; «té mòbil?»; «sap què és una persona no-binària?»; «si jo no fos feminista, seria millor cristiana?»; «vaig ser catòlica, molt creient; però ja no ho soc»; «em fa la sensació, pel que veig al meu entorn, que la gent està decebuda amb l'Església, no amb Déu»; «l'avortament existeix; què fem, com a Església, amb les dones que decideixen avortar?». Aquestes són algunes de les preguntes i reflexions que un grup de joves d'arreu del món plantegen al papa Francesc a *Amén. Francisco responde*, un documental de Jordi Évole que s'ha estrenat a la plataforma Disney+.

Évole va permetre al Papa de veure aquest nou documental abans de la seva estrena, cosa que no acostuma a fer amb cap dels protagonistes dels seus projectes. Abans, però, n'hi havien fet arribar un primer fragment «molt ambiciós», segons ha explicat el periodista a diversos mitjans, i la sorpresa per a ells va ser que el Sant Pare no hi va tocar absolutament res. Així, Francesc «s'ha atrevit a fer una cosa sense cap mena de condició. Crec que això és una cosa que cap líder mundial, ni polític, ni econòmic, ni moral, no s'atreviria a fer».

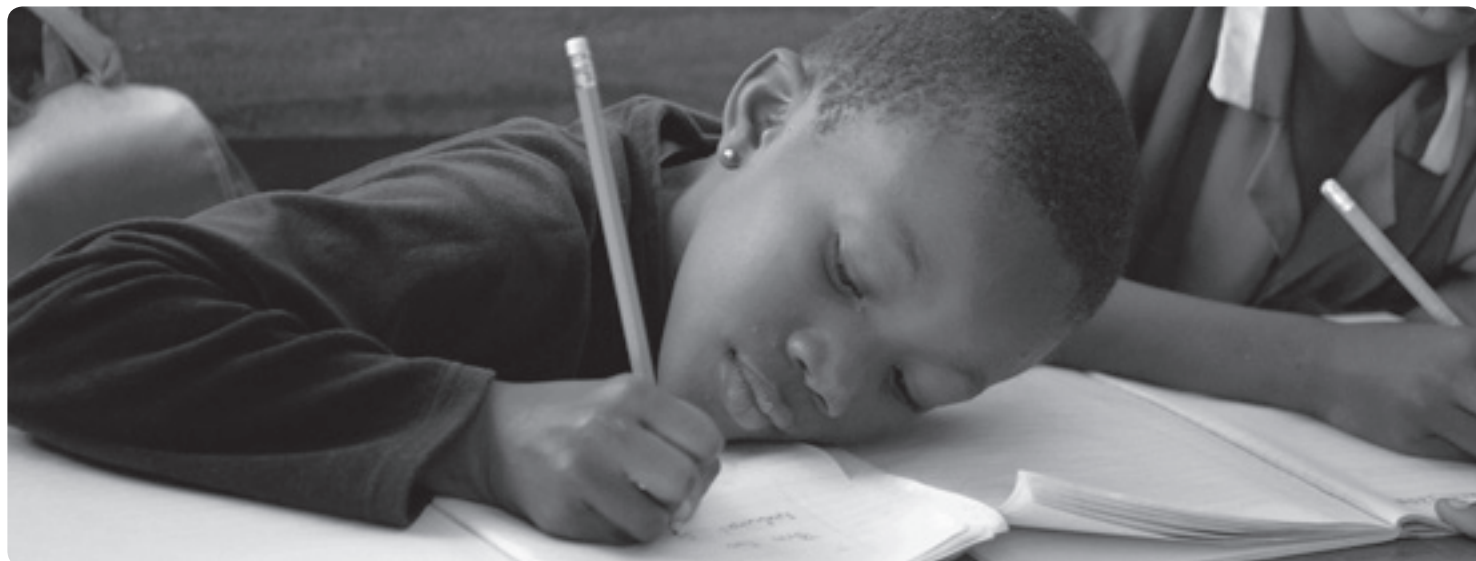
S'estrena una pel·lícula en català sobre l'encíclica «*Laudato si'*»

El film *La carta: un missatge per a la nostra terra*, inspirat en l'encíclica *Laudato si'* s'ha estrenat als Cinemes Girona de Barcelona subtitulada en català. Es tracta d'una iniciativa de la Direcció General d'Afers Religiosos per fer arribar la pel·lícula en versió original al públic catalanoparlant. També compta amb la col·laboració de la Xarxa *Laudato Si'*.

Produïda per iniciativa de la Santa Seu i dirigida per Nicolas Brown, la cinta explora la història sobre la crida del Papa a cuidar el planeta Terra, narrant el viatge de quatre líders de primera línia des de l'Amazones, l'Índia, el Senegal i les illes Hawaii fins al Vaticà, on són convidats a mantenir un diàleg amb el Pontífex.

La pel·lícula s'incorporarà a la 20a Mostra de Cinema Espiritual prevista del 15 al 30 de novembre de 2023.

Mans Unides llança el programa «Som solidaris»

«Som solidaris» és el nou programa amb què Mans Unides vol establir aliances amb empreses compromeses amb la responsabilitat social i el desenvolupament sostenible.

El programa permet a qualsevol entitat desenvolupar les seves accions de responsabilitat social corporativa i acció social a través de la inversió directa en els projectes i finalitats generals de Mans Unides.

Mans Unides atorgarà el segell a les empreses col·laboradores que inverteixin més de 365 euros anuals en els projectes i finalitats generals de l'entitat.

Com explica el responsable del departament de relacions amb empreses de Mans Unides, Alejandro García, «un euro

al dia potser podria semblar poc. Als països on treballa Mans Unides és una quantitat més que destacable si tenim en compte que, per exemple, amb 150 euros es poden comprar 250 quilos de blat per a pal·liar la fam de famílies etiòps afectades per la secada o que es pot practicar una cesària en un hospital del Camerun».

L'adhesió al programa facilita que qualsevol empresa es pugui alinear amb els Objectius europeus de Desenvolupament Sostenible, una tendència de gran valor reputacional i a l'avantguarda empresarial.

Les empreses interessades es poden posar en contacte a través del correu sellosolidario@manosunidas.org.

Els catòlics de Nicaragua responen a les prohibicions omplint fins a vessar els temples

Els fidels catòlics de Nicaragua ompliren els temples a l'inici de la Setmana Santa després de la prohibició de les processons al carrer decretada pel govern de Daniel Ortega i la seva esposa, la vicepresidenta Rosario Murillo.

La catedral de Managua, per exemple, es trobava plena per a la celebració del Diu-menge de Rams, que va incloure una petita processó, la qual recorregué per un lateral del temple, per la qual cosa no es transgredí el dictamen governamental.

«Com més ataquen l'Església, major sentit d'adhesió i prestigi adquireix la institució», va destacar el periodista catòlic nicaragüenc, i col·laborador d'Alfa i Omega, Israel González Espinoza, que instà el govern a «cessar la persecució religiosa».

De diumenge en diumenge

Romà Casanova, bisbe de Vic

El temps va transcorrent de setmana en setmana. Aquest ritme prové de la cultura jueva, la qual donava sentit al temps amb el ritme de set dies, en els quals un, el darrer, era el *Shabat*, el dia del descans, dedicat al Senyor. Els cristians, amb la força que brolla de la resurrecció de Jesucrist, en el primer dia de la setmana, van entendre que aquest havia de ser el dia del Senyor. Per això, el primer dia de setmana prengué el nom de *dies dominica* (dia del Senyor), que en la nostra llengua prengué el nom de «diumenge», seguint l'arrel llatina. Per als cristians, doncs, el temps no és un simple passar, sinó que és ple de sentit per la Pasqua de nostre Senyor Jesucrist. En Jesús ressuscitat ha començat el món renovat. Ja no caiem en el destí cec que arriba inexorablement a la mort, com a mur infranquejable, sinó que tenim la certesa que l'Amor ha vençut la mort.

El diumenge, abans de ser un precepte, és un regal de Déu

Entrar en la dinàmica del temps renovat per la Pasqua significa celebrar cada diumenge l'esdeveniment de la nostra salvació: Crist mort i ressuscitat. Per això, l'Església, sempre mare, ens ofereix en aquest dia la celebració dominical com un do, amb la certesa que «*sine domenica non possumus*» (sense el diumenge no som res). Certament el diumenge, abans de ser un precepte, és un regal de Déu; i per això l'Església ens recorda que és un precepte, per protegir-lo i perquè cap fill no es perdi la riquesa de vida que en aquest dia de la setmana el Senyor ens ofereix.

El diumenge té una gran riquesa, però aquesta riquesa té un centre: l'assemblea eucarística. Ho expresso amb paraules del sant pare Francesc: «De diumenge

en diumenge, la Paraula del Ressuscitat il·lumina la nostra existència volent realitzar en nosaltres allò per a què ha estat enviada (cf. Is 55, 10-11). De diumenge en diumenge la comunió en el Cos i la Sang de Crist vol fer també de la nostra vida un sacrifici agradable al Pare, en la comunió fraterna que es transforma en compartir, acollir, servir. De diumenge en diumenge, la força del Pa partit ens sosté en l'anunci de l'Evangeli, en el qual es manifesta l'autenticitat de la nostra celebració» (*Desiderio desideravi*, 65).

Adonem-nos bé del do que se'ns ofereix diumenge rere diumenge. No penséssim pas que som nosaltres els qui fem el diumenge i la missa en el seu centre, sinó que és el diumenge i l'Eucaristia dominical que ens fan a nosaltres. Si no vivim el diumenge, amb l'Eucaristia al centre, els cristians som com un cos sense ànima ni cor.

